

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátsó az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr,
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

28. szám.

Brassó, Kedd, márczius 9-én.

II. évfolyam 1886.

Sürgös teendő.

Brassó város közönségét még mindig izgatottságban tartja azon vakmerő betörés, mely a „brassói általános nyugdíjintézet” kárára elkövetett. Somoskeőy elfogatása, illetőleg szerencsés megugrása óta még nem volt eset, mely városunkban oly nagy port vert volna fel, mint épen ez az eset.

Nem csoda. A kinek valami félteni valója van, az félti. Hisz ime, alig jött tudomásra az egyik eset, két másik is történt városunk területén. Míg az első s nagyobb betörés tettesei mosolyogva nézik a sürgős-forgást, illetve gondolják s még mindig élvezik a szabadság üde levegőjét s legfeljebb csak azon bosszankodnak, hogy nem az általuk ott lenni vélt nyolczvan-ezer forintot találták meg: azalatt az utóbbi egyik eset tettese egy ügyes, derék rendőrtizedesünk buzgalma folytán már hurokra is került.

Ez események közhirré jutása lehetetlen, hogy mindegyikünknek rögtön eszébe ne jutatta volna azon rendőrségi reformot, a melyet a városkapitányság annyira sürgetett. Városatyáink azonban egy jobbnak gondolták meg magukat s pénzhány miatt jobb időkre halasztották ezen általunk már akkor oly sürgősnek jelzett kérdést.

A városkapitány annak idején kijelentette, hogy ő semmi eshetőségekért a rendőrlegénység jelenlegi létszáma mellett felelősséget nem vállalhat. Ezt nem is vette tőle senki sem rossz néven, mert lehetetlen is egy oly nagy kiterjedésű, mintegy harmincz ezer lakossal bíró város személy- s vagyonbiztonságáért felelni, midőn éjjelre-nappalra 36 ember áll rendelkezésre. S ha ezenkívül leszámítjuk még azok számát, kik nappali szolgálat miatt éjjel pihennek, s azokat, kik a középpontban a felügyeletet teljesítik, úgy alig marad tiz emberből álló rendőrségünk a város éjjeli őrzetére.

Nem csoda tehát, ha a legvakmerőbb rablás akadálytalanul hajtatik végre városunkban. Sőt örvendjünk, hogy isten segedelméből s a tisztelt rabló urak nagylelkiségéből még szenzációsabb s rémületesebb dolgok nem történtek nálunk eddig. Mert az utolsó kis városka közbiztonsága is majdnem jobban áll, mint a mienk. Pedig a városnak van elég jövedelme arra, hogy egy kis gazdálkodás mellett jusson jó rendőrségre is.

A városi tanács — ha jól emlékszünk — éjjeli őrség gyanánt tiz szolgát ígért a rendőrségnek rendelkezésére bocsátani. Tehát tiz polgári szolgálunk rendőr-számba megy! Az a szolgál, a ki nem tesz egyebet kézbesítéseknél, takarításoknál stb: az rendőri szolgálatra teljesen képtelen s legfeljebb arra való, hogy azon a helyen, melyre állított, a falhoz támaszkodva elaludjék. S vajjon ki tudhatja be neki ezt bűnül? — Jogosan senki. O nem erre a szolgálatra vállalkozott, nincs is eléggé megedzve arra, nincs iskolája.

Igy megvédeni a polgárok személy- s vagyonbiztonságát nem lehet. S ma tényleg ott állunk, hogy minden pénzt kezelő hivatalt fegyveresen kell őrizni. A királyi adóhivatalt éjjel-éjre teljesen felfegyverkezett katona őrzi. Nagy anyagi áldozatába kerül ez a kincstárnak, de a biztonság az első. A megyei pénztár, takarékpénztár, bankok, mind külön-külön fegyveres őrizet alatt állanak. E mellett a polgárság nagy zöme mégis ki van téve az aggodalomnak.

Ó-Brassóban, Bolonyában, Bolgárszegben, sőt magában a városban is nemcsak kirabolni lehet egész házsorokat, hanem valóságos mérszárlást is keresztülvinni, a mig rendőri segély nyerhető. Sehhol sincs rendőrség. Szóval Brassó város közönségének személy- s vagyonbiztonsága teljesen az isten jóakarata van bízva. Ez nem annyit tesz, hogy meglévő rendőrségünk rossz. Sőt ellenkezőleg. Nyíltan bevalljuk s ezt a közönségnek is be kell vallania, hogy a rendőrség mai szervezete valóban kitűnő, hogy a városkapitány s tisztikara hivatásuk magaslatán állanak s a rendőrlegénység csekély kivétellel kötelességeinek pontosan megfelel s kellő rendőri képzettséggel is bír. — Azonban harminczhat ember képtelen azt teljesíteni, mire hatvan ember is csak nagy erőmegfeszítéssel vola képes. Ezt nem is lehet kívánni.

Bármily jó is legyen azonban rendőrségünk, a rendőrség szaporítása immár kikérülhetetlen. Napról-napra újabb s újabb tények sürgetik ezt s a nyugdíjintézeti vakmerő betörés bizonyára elég indító okul fog szolgálni városatyáinknak, hogy újból elővegyék — még pedig sürgősen — a rendőrségi reform fontos kérdését.

Abból a közel négyszázezer forintnyi évi

rendes jövedelemből, a 22 százalékos községi pótdából ki kell jutni a kívánalmaknak s a szükségnek megfelelő rendőrségre is. Van elég tétel a város költségvetésében, melynél megtakarítás volna eszközölhető. A törösvári vár helyreállítási munkálatai után megmaradt 5000 forint. Vajjon nem jobb lett volna-e ez összeget a városkapitány rendelkezésére bocsátani, hogy szaporítsa addig ennek erejéig legénységét, mintsem azt a Honterus-tér szabályozására fordítani? Arra a szabályozásra a város közönségének ép oly szüksége van, mint a nyugdíjintézetnek a betörőkre volt.

Nem a mi feladatunk reámutatni azon tételekre, melyeknél a városi tanács összehúzatná magát. Ott nagyon jól tudják azt nélkülünk is. Mi csak kötelességet teljesítünk, melylyel e nemes város összes közönségének tartozunk, midőn sürgetjük az elodázhatatlannak teljesítését. Sürgetjük, még ha esetleg újabb terhekkel is járna — a mi ugyan nem szükséges a mi viszonyaink között, — mert szerintünk az első a lakosság személy- s vagyonbiztonsága.

S a városi tanács nem tud expedienst találni a helyzet gyors javítására; ha a városi képviselő nem talál módot a felette égető kérdés megoldására: nem marad más mód, mint az állam segítségét igénybe venni s állami rendőrség szervezését kérni a kormánytól.

Igaz, hogy ez a legvégső út, de a mely, ha a tanács és képviselő a történetek után is megmarad ősi lethargiájában, teljesen elkérülhetetlen. A városnak a rendőrség akkor is tetemes áldozatába fog kerülni s még sem lesz semmi rendelkezési joga. Jól tudjuk, hogy ez a mi ugynevezett városi „irányadó” körünknek nem tetszenék, mert akkor talán még sok dolog másként állana, mint ma; de ez meg fog történni, ha a lakosság a hatóság részéről közönyösséget lát.

Tanuljunk saját kárunkon. A városi tanács terjesztszen javaslatot a képviselő elé, városatyáink pedig sürgessék az ügyet. Mi teljesen kielégítőnek tartjuk a városkapitánynak jelenleg a tanácsnál fekvő reform-javaslatát. Valósítsák meg ezt. Ha azonban van célra-vezetőbb, csak ide vele! Az első s fődolog: hogy valami történjék. Az idő már tulértett arra. Városatyáink ne gondolkozzanak sokat, hanem tegyenek!

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az unió katonája.

— Beszély az amerikai polgárháborúból. —

I.

A Tennessee déli partjának nádasában óvatosan gázol az unió három bujdosó katonája.

1862. nyarán volt; a polgárháboru nagyobb mérveket öltött, mint valaha, különösen a nevezett folyam mindkét partján.

A déli államok konföderáltjai ügyes vezérek, Bauregard s Jackson tábornokok vezetése alatt győzelmet arattak Grant tábornok északi hadserege felett s felhasználva e réven nyert előnyüket, messze előrehaladtak Tennessee, sőt részben Kentucky államban is.

A délutáni nap sugarai sütöttek a menekülőkre, kik az iszapos nádasban kerestek az üldözők elől menedéket. Kettő közülök német volt. Az egyik már korosabb, a másik még fiatal, csinos férfi; sebesült balkarját felkötve tartá s időnként feljajdult a fájdalomtól. A harmadik egy yankee volt, durva s furfangos arcz kifejezéssel.

— Siessünk a partra s keressünk nyugvóhelyet, — mondá a sebesült. — Sebem ég, mint a tűz. Nem bírom ki tovább az iszapban s a nap hevében.

— Türelem, édes Károly! — biztatta őt az idősebb, földije. — Mihelyt lehet, visszamegyünk a partra.

ha veszélyeztetés nélkül megtehetjük. Nem akarom, hogy te is John Morgan ördögies embereinek körmei közé kerülj, a kik Tennesseeben barangolnak s minden menekülő unió-katonát feltétlenül lelőnek.

— A konföderáltak őrzatai eltűntek most a partról, — mondá angolul a yankee. — Egyikünknek ki kell mennie a partra, a domb tulsó oldalát megmászni s körültekinteni. Én úgy vélem, John Müller, hogy legjobb lesz, ha te vállalkozol erre.

— Miért épen én? — kérdé az idősebb német kissé gyanakodólag.

— Egész egyszerűen azért, mert barátod sokkal gyengébb ahhoz.

— Helyesen, Billy Jenkins; de miért nem mégy te magad a kémszemlére? Menj tehát te ki a partra; avagy talán nincs elég bátorságod hozzá?

— Bátorságban nincs hiány, elégszer bebizonyítottam. De én nem tudok németül. Itt a közelben hirszerint sok német telep van; ha esetleg találkozna ilyenekkel, jól értekezhetsz velük, de én nem. Bennem a te földieid nem is hisznának annyit.

— Ebben igazad van, Jenkins. Én tehát kimegyek a partra; azonban figyelmedbe ajánlom beteg barátomat, semmi körülmény között sem szabad őt cserben hagynod.

— Ne aggódjál e fölött. Számításom szerint te egy félóra múlva itt lehetsz.

— Igen, igen. Bátorság, Károly! Hihetőleg nem-sokára egy ügyes sebeszt hozok segítségedre.

— Nagyon hamar kell annak történni, — rebegte Hiller. — Rövid idő múlva beáll a sebláz, már érzem. Siess; barátom!

— Siess! — mondá a yankee is, — ne pazarold az időt. Eledelt s szállást kell kapnunk, mielőtt beállana az éjszaka.

Müller átgázolt a nádasban a part felé s eltűnt a nád között, melyben társai hátramaradtak.

Elmult egy félóra s majd még egy negyedóra, a hirnök még nem tért vissza. A sebesült fájdalmi mind növekedtek. Jenkins hallgatag és részvétlen volt.

— Hm, hm! — morogta végre s kinyújtá karcu testét, a mennyire csak lehetett, hogy a part felé nézzen. — Müllernek már régen itt kellene lennie. Ugy hiszem, barátod nem kerül meg többé.

— Azt hiszed talán, hogy ő nélkülünk elmene-kült, mert kedvező alkalom kínálkozott neki?

— Hm, azt nem akarom mondani. Azt hiszem, hogy John Morgan rablóinak kezei közé került, kik szokásuk szerint bizonyára kurtán bántak el vele; vagy leütötték, vagy felakasztották őt.

— Ez borzasztó volna!

— Még várok öt percig, mig teljesen egy órája lesz eltávozásának.

— (Folytatás következik.)

Országgyűlés. A képviselőházban márcz. 6-án a bihari helyi vasut kiegészítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál Kiss Albert kifogásolja, hogy ócska síneket is engednek felhasználni. Kemény miniszter megjegyezte ide vonatkozó válaszában, hogy azon sínek még jól használhatók, s ott teljesen megfelelnek a célznak.

Külföld.

Lövés a tőzsdén. Márcz. 5-én Bécsben a tőzsde zárata előtt a tőzsde épület belső karzatáról egy Petrovich nevű egyén, ki anarchistának vallja magát, revolverből több lövést intézett a közönségre. Egy látogatót jelentéktelenül megsebesített. Elfogtatván, azt vallotta, hogy a tőkepenzeseken akart bosszút állani, a kik a népek zsarolják.

A török-bolgár egyezmény. Minthogy a hatalmak most már megegyezésre jutottak a török-bolgár egyezményt illetőleg, Konstantinápolyban a nagykövetek értekezlete össze fog ülni, hogy jegyzőkönyvileg kifejezésre juttassa a hatalmak hozzájárulását az egyezményhez, bizonyos módosítások és az egyezménynek Törökország által való kihirdetéséhez adandó beleegyezés kikötésével. Európa az új viszonyok végleges szentesítését akkor fogja megadni, mikor az átvizsgált statut organique az értekezlet elé fog terjesztetni. Az átvizsgálással egy török-bolgár bizottság bízal meg.

A szerb-bolgár béke. Belgrádból írják márcz. 5-iki kelettel, hogy a m. csütörtökön este tartott minisztertanács elhatározta a leszerelést. Milán királyi másnap rendelte el ukázzal a légfegyverkezést. A miniszterválság bizton várható. A szkupcsina közelebb egybe fog hivatni.

A görög válságról. Athénből márczius 7-én a következőket távirják: A miniszterium visszalépését minden pillanatban várják. Az a hír, hogy Grivas tbnok fogja a kabinet alakítást magára vállalni s hogy engedni akar a nagyhatalmak pressziójának, nagy izgalmat keltett. Delyannis már följajánlotta a királynak lemondását.

Román lapszemle.

A „Gazeta“ Trefort miniszter urnak a római kath. püspökökhez intézett körleveléről elmélkedvén így okoskodik: „Nem kell mondanunk, hogy a római kath. hierarchia-papuralom, mely az egyházat önkényes elvek alapján kormányozza, nem barátja az egyházi önállóságnak, autonomiának. Így „a mai magyar állam, úgy a mint a központosítás forrásából és a fajuralomból kikelt, sehogy sem bír az önállóság eszméjével, ha bár ez csak egyházi is, megbarátkozni.“ Minő boldogtalan beszéd ez! Hát épen az erdélyi protestans egyházak, ugymint ev. ref., ágostai és unitárius egyházak, illetőleg felekezetek autonómiaja, nem a magyar nemzeti fejedelmek alatt keletkezett-e?

„Despotismului de rassă! Szegénységi bizonyítvány a hazai történelemben való járatlansága felől. De menjünk tovább. „Az eszélyes Trefort végre kitalálta az autonómia módozatát s így valószínű, hogy már a jövő összűn törvényjavaslatot fog beadni ebben az ügyben. De mi történik, azt kérdezi, a gr. egyesült egyház autonómiájával? Ezen egyház a régi korból bír autonómiával, s ezt néhány év előtt a római szentszék ujából elismerte. Miért nincsen tehát a gör. kath. egyház mai napig közzsinati jogainak, intézményeinek élvezetébe helyezve? Tudjuk, hogy ezen egyház feje 6 évig fáradozott ezen autonómiáért Romában is, a kormánynál is. Tudjuk, hogy a tanügyi értekezlet is 1873-ban Balázsfalváról kérvényezett ezért a trón előtt. Még azt is tudjuk, hogy 1875-ben még megkísérelték a gör.-kath. zsinatot Balázsfalvára összehívni, melynek egyharmada papokból, két harmada világiakból állott.

Azóta azonban nem történt semmi a zsinat érdekében, kivéve néhány emlékiratot, melyet e czélból az érsekhez és püspökökhöz intéztek. Ma azonban a gör.-kath. román egyházban aggályos csend honol, melyet csak ottan-ottan zavar meg egy-egy régi egyházi intézmény eltáposása, baljóslatu törekvés a keleti szertartás magyarosítására és a román nyelvsek az egyesült román egyházakból a leginkább kitett pontokon való kiszorítására. Az egyesült egyház világi férfiai halálos álmot alusznak, de ütött a tizenegyedik óra, hogy fölébredjenek.“ — Felkelti őket ez a vezércikk, hanem egyébbel, már azzal is, hogy másképen még megmagyarosítják a világi férfiakat és a gör.-kath. egyház leginkább kitett pontjait s ez nagy veszedelmet fogna idézni, már t. i. a „Gaz.“ szerint.

A „Gazeta“-nak roppant örömet szerzett az „Egyetértés.“ Még ő is! Igen, ő is. Az erdélyi kulturgylet javára adott bárról azt írta az „Egyetértés“, hogy roppant kiadása és kevés jövedelme volt. Nagy

barátságot kötött fiasco ur — jupanu fiasco — a kulturgylettel! Így ujong örömeiben. Azokat a kimutatásokat, melyeket a kulturgylet számára a kolozsvári három napilap mindennap hoz, természetesen a „Gaz.“ nem látja. Meg ne tudják a „Gazeta“ olvasói, hogy annak az általa egy év alatt annyit harapott kulturgyletnek már közel ezer alapítótagja van. Rágha a reszelőt a frate s ezt jól teszi, a reszelőnek nem árt, fogai pedig hadd vássanak, törjenek ki a rossz lelkű munkában. Mit szólnának a „Gazeta“ és „Tribuna“ ha a magyar lapok annyit piszkolnák az Asociatiunea, mint ők a kulturgyletet? Az egészen más, azt nem szabad piszkolni, mert az román közművelődési egylet. De mit vétett az a nagybányai gör.-kath. esperes azon a leginkább kitett ponton? Talán tagja lett a kulturgyletnek? Nem, nagyobbát vétkezett, az anyakönyveket magyar nyelven vezeti. Na ez aztán valami égre kiáltó bűn, nem is hiszi a „Gaz.“, tehát szeretné, hogy a szentatya t. i. az esperes nyilvánosan czáfolja meg. Mindazoknak, kik magyar közművelődési egylet javára adakoznak, kik államségélyt mernek elfogadni és ime kik magyarul merészlik vezetni ez anyakönyveket Magyarországon; mind ezeknek meg kell jelenni nem Canossában, hanem Brassóban a „Gaz.“ ítéle széke előtt és kérni bűnbánólag a bűnbocsánatot. Már ez így van még most divatban, de hogy ez a divat is ki fog menni a módiból, az olyan bizonyos mint kétszer kettő. Hát az Ünökő alatt, ott ő kövár tájékán mi hír van? Nem tudná azt senki megbizonyítani, hogy a románok ősei pálinkát vittek volna a szent templomban. Okos! hiszen akkor még pálinka nem volt, jó volt akkor a bor is. Elég hogy ott az Ünökő alatt most, elég gyalázatosan — így tesznek. A pálinkát megiszszák és aztán a legények csókolóznak a leányokkal t. i. a templomban, s a mi még borzasztóbb, még olyan oláh papokat is találkozott a „Gazeta“, a kik, hogy mivel embereknek tartassanak, ötöt magyarul szólították meg. Ez már mégis borzasztó. Ki hallott még valaha ilyen Magyarországon! El kell veszni ennek a bűnös világnak! „Ba nu!“

Czenkalji.

Elmélkedések nemzeiségeinkről.

(Folytatás.)

Németországi testvéreink soha sem ismertek oly, majd nem korlátlan, szabadságot, mint a minőt mi szászok élvezünk, a mieink által annyit becsmérelt Magyarországon! Igen, jó testvereim, ha mi szászok és nagy német barátaink és jóakaróink egymást gyakrabban fesztelen házi pongyolában, mindennapi arczkifejezéssel és az elválhatatlan mizériák kíséretében megfigyelhetnők: biztos vagyok benne, hogy ama páratlan barátság, mely oly hangosan és forrón nyilvánult német lapokban és naptárakban, a próbát ki nem állná. De a Királyföld és Németország messze esnek egymástól; és a nagy távolság eszményit.

Mint német büszke vagyok Bismarck hercege lángeszére: de nem óhajtnám, hogy Magyarországnak is legyen Bismarckja; ez esetben fen nem forogna a szomorú szükség, minket és a románokat több mérsékletre és szerénységre intene. Azonban óhajtom és reménylem, hogy tán-tán nincs oly messze azon szép idő, a midőn minden jóra való román és szász elfogja mondhatni: Jó égi atyám, áldott legyen a te szent neved; fogadd benső halámat, mert megszabadítottál a sátán átkozott körmeitől és ama gonosztól, kik gyűlöletet tápláltak szívemben a szeretett, hű közös anya, a haza iránt. Áraszd el, jó teremtmő, legjobb áldásiddal a hazát és a dicsőségesen uralkodó jó királyunkat Amen!

Második beszéd.

Hazánk nemzetiségei egy-egy kis részének elszakadási törekvései az azokban nyilvánuló vak szenvedélyesség által mér is a nevetségesség bélyegét elnyerték; — ezen a társadalmat fentartó és a közjót biztosító állami tényezőkkel számolni nem tudó, tehát hamis nyomon haladó törekvések — az iskola hozzájárulása mellett — apáról fiúra átmenvén, még csak egynek sem jut eszébe kérdezni: „Miért vagyok én ennél a pártnál? Sokkal nevetségesebb ez, mint a marokkói fehérek és feketék közti villongások, mik legalább természetes alapra visszavezethetők; de nálunk legjobb esetben véleménykülömbörségre, vagy az ugynevezett nyelvkérdésre, miután Babel tornya felépítése állna napirenden.

Pedig ha valakinek, úgy nekünk németeknek igen igen alapos okunk volna azon nemzeteket és törvényeket a legnagyobb tiszteletben tartani, melyeknek jóvoltából és biztos oltalma alatt jólétnek és valódi alkotmányos szabadságnak örvendünk.

Higyjétek el hieim — s ezt fájós szívvel kell megvallanom — világért sem cserélném fel helyzetünket Németország jelenlegi belállapotával!

Vannak ujságok s egyéb alsóbb rendű irodalmi termékek is, miket bizonyos ügyefogyott kotériák, oly reményben, hogy egykor sok anyagi haszonnal összekötve volt pozíciójukat esetleg még egyszer visszanyerhetik, — szellemileg és anyagiilag támogatnak. Ezen lapok és irodalmi termékek aztán nem ismertek határt, sem a botrányos ferdítésben és rágalmazásban, sem a talpnyalogatásban. Ujabb időben, olykor-olykor hazafiságról és polgári erényekről is szóltak; de mit jelent az ily egyéneknek? E tekintetben hasonlítanak ők amaz önmegfelekedezett nőhez, kit férje házasságtörésen melegében rajta kapott, és a mélyen megsértett férj komoly szemrehányásaira fejét daczosan hátra biggyesztve, így vágott vissza: „Te engem soha sem szeretted, mert csak azt hiszed mit látsz, de szavaimnak nem akarsz hitelt adni!“

E tekintetben a mi szász lapjaink foglalják el az első helyet; másodikat pedig a román izgatók lapjai, melyek azonban eddig még ki nem bujtak a gyermek bocsorkból.

„Nichts ist verwegener, stolzer, kühner.
Als kleiner Herrn kleine Diener!“

Higgadt józan gondolkozású szász- vagy románra nézve nagyon megsomorító látvány, az az üres pöf-feszkedés, azon koloszális ignorancia és köztudatu, sőt történelmileg megállapított tényeknek is emelgő hamisítása és tagadása mikben bizonyos ujságok főereje fekszik, azon ujságoké, melyek a botrányból élnek.

A ki nem szenved előítéletekben és elfogultságban, és az emberben, nem a magyart, a szászl vagy a román; hanem a saját belbecsével bíró embert tiszteli: lehetetlen, miszerint a szász és román lapokat olvasva, meg ne döbbenjen a felett, hogy köztünk annyi elmebeteg ember szabadon garabonczáskodik és nem applikálják nekik ama Németországban már annyiszor jönnek és hasznosnak bizonyult megnyugtató gyógyszert; mert az ily betegek sokszor veszélyesek is lehetnek.

(Folytatása következik.)

Küküllőmegyék rovata.

— A segesvári ev. reformált egyházköztség közgyűlése. —

Segesvár, 1886. márczius 5.

A segesvári református egyházköztség folyó évi rendes közgyűlését február 28-án tartotta meg Horváth László egyházközsegi gondnok elnöklete alatt, a tagoknak nagy érdekeltséget tanúsító élénk részvétele mellett. Egyházi törvényeink szerint, az egyházközsegek kormányzata az egyházkebli tanács kezében lévén, a közgyűlések jóformán csak számbavevő, számonkérő gyülekezetek, — hol az egyháztanács évi sáfarkodása vétetik számba s tett intézkedésre mondatik ki a jóváhagyó avagy rosszaló határozat. Ugyanazért a gyűlés lefolyásáról csak röviden, annyiben tesz említést, hogy az, Horváth László gondnok urnak, egy igen tartalmas, emelkedett szellemű s teljes szövegében jegyzőkönyvre vétetni határozott beszédével nyitott meg, a melynek kapesán, — főtiszteletű püspökünkhez Szász Domokos ur ő méltóságához, egyházközsegünkkel szemben tanúsított jóakaratu magatartásáért a közgyűlés köszönő feliratot határozott felküldetni.

Az évi számadás és költségeloirányzat előterjesztése és elfogadása után megejtettek a szükséges választások. Egyházkebli tanácsosokká, az eltávozott három tag helyébe megválasztottak: Kispál Gábor megyei pénztárnok, Máté Albert aljárásbíró, Sükösd József üzletvezető. Pénztárnok lett Szilágyi Márton m. kir. adófelügyelőhelyettes; jegyző: Benedek Mihály áll. tanító.

Tárgyaltott még egy kiküldött bizottság jelentése a vásárolni szándékolt templom és papi telek tárgyában. E bizottság javaslata elfogadtatván, a vásári ügylettel kapcsolatos minden további intézkedések megtételével a gondnok és lelkész urak bizattak meg.

Mint fennebb is említettem, az egyházközsegi élet sulypontja volt e gyűlésnek, a tanács évi munkásságáról készült jelentés. Ezen jelentést, melyet Balás Imre ref. lelkész, mint az egyháztanács jegyzője készített s olvasott fel s az egyházközsegi jóváhagyó tudomásul vett, teljes szövegében így hangzik: „Tisztelt közgyűlés! Midőn egyházi törvényeink értelmében, szerencsém van, az ügyek vezetésével megbízott egyházkebli tanácsnak, a mult közgyűlés óta teljesített munkájáról, jelen jelentésem keretében számot adni, mindenekelett ki kell emelnem, hogy a jelentés a kebli tanács másfél évi munkáját foglalja magában az okon, a mivel a mult 1885-dik évben közgyűlés tartható nem volt.

Nem volt tartható pedig azért, mivel az 1884. év június hava 29-én tartott egyházközsegi közgyűlés jegyzőkönyve, a melyet segesvári egyházközsegi életünk szervezetének új alakot adtunk s melyben a későbbi összes tevékenységnek alapjai lerakva vannak,

későre nyert az illetékes felsőbb egyházi hatóságok által megerősítést, ugyanarra, hogy az akkor választott egyházkeblé tanács csakis 1885. január hó 11-ikén tarthatta meg első ülését s kezdetét hozzá, a szervezkedő közgyűlésen hozott nagyfontosságú elvi határozatoknak megvalósításához.

De a mint a munka egyszer megindult, többé semmi akadály által nem zavartatva, feltartóztatás nélkül, mondhatni lázas tevékenységgel haladt tovább. Tartott összesen 7 ülést, a melyekben 66. pont alatt hozott határozatot, melyek között nem egy van, olyan, hogy egyházi életünkben maradandó nyomot van hivatva hagyni s van egy néhány olyan is, a melyeket főtiszteletű Szász Domokos szeretett főpásztorunk elismert bölcsessége segített meghozni.

Első közgyűlésünknek 3. sz. a. hozott határozatában azon törekvés volt kifejezve, hogy itt Segesváron, egy önálló anyaegyház szerveztessék, mert csakis mint ilyen lesz képes azon hivatást teljesíteni, a mely fennállását és létezését kellően indokolja. Egyháztanácsunk e célú nem is tévesztette szem elől s minden alkalommal az lebegett szeméi előtt. És mivel tudatával birt annak, hogy a cél, csakis az összes rendelkezés alatt álló tényezők egyakaratu munkájával érhető el: igyekezett e munkába, ez áldozat meghozatalába, minden egyháztagot bevonni, hogy így az elérendő eredmény feletti öröm, az olyannyira szükséges önbizalmat, mindannyiunkban egyformán ébreszthette fel s a további munkához hathatós ösztönzőül szolgálhasson.

A közgyűlési jegyzőkönyv 4. sz. határozatában foglalt adózási kulcs szerint, 1885. jan. 11-iki ülésünkben megállapítottuk az „Egyháztörvények” 28. §-ban körüírt adómentenységet. Ezen határozat felől minden egyháztagot, minden kivétel nélkül — a felfolyamodási jogra való figyelmeztetés mellett — értesítettünk. Az ekként kivetett „egyházi adó” összeg tett másfél évre, — mert a fizetési határidő 1884. július 1-ével kezdődött — 274 frt 17½ krt, a melyből befolyt a mai napig 161 frt 55 kr; téves előírás, részben szegénység okán leiratott a folyó évi január hó 24-én tartott ülés határozatából 52 frt 41 kr s így hátralékban van még 61 frt 31 és fél kr.

A hátralékos összeg nagysága, nem nyújt ugyan valami kedvező képet azon résztvevő, élőhitet tanúsító egyházi életéről, mely különösen itt, hol jóformán elszigetelve élünk, olyannyira kíváncsatos volna; de ha nemcsak a számokat, hanem az az előidéző okokat is tekintjük, nincs semmi okunk kétségbeesni a jövő felől.

Ugyanis a 85 adófizető egyháztag között csupán csakis 9 van olyan, kik a reájuk kirótt tartozásból épen semmit sem fizettek és ezek között is csak hat olyan, kikkel szemben talán a külhatóság segélyéhez kell folyamodnunk; a többieknek nem annyira fizetési hajlam, mint inkább az alkalom hiányzott. Kezdetleges és a kezdet nehézségeivel küzdő intézményeink nem mutatkoztak eléggé czélszerűeknek ezen egyházi tartozások behatárolása tekintetében; de most már olyan rendszabályok tettek a jövőt illetően, legutolsó egyháztanács ülésünkben, miszerint teljes joggal hiszszük, hogy a jövőben, az ilyenszerű, hátralékos kimutatások teljesen feleslegessé válnak.

És e helyen nem mulasztatom el felemlíteni, hogy ha voltak és vannak egyházunk tagjai között olyanok, kik az egyházi ügyektől magukat teljesen távol tartották, annak terheiben semmi részt venni nem kívántak; ezekkel szemben voltak olyanok is, kik a reájuk kirótt összegben felül, önkéntes ajánlatokat is (Vége következik.)

Vidéki élet.

Háromfalu, 1886. márcz. 4.

A „Székely Nemzet”-nek f. évi január 12-én megjelent számában egy »Háromfaluból« keltezett levél volt közölve, melyben jelezve volt az orvosi állomás létesítésének égető szüksége és egyszersmind az annak hiánya miatt származott babonáság és kuruzsolás, valamint a vén asszonyok orvoskodásának szomorú szaporodása. Író cikkének befejezésénél azon reményének adott kifejezést, hogy »szavai tán nem lesznek a pusztában kiáltott hangok;« de fájdalom azok mind ez ideig olyanoknak bizonyultak be. Én tehát azon reményben, hogy panasszunk talán inkább fog meg hallgattatni, ha annak itt, megyénkben adok kifejezést: kérek becses lapjában egy kis helyet, hogy ezen halasztást nem tűrhető ügyről egy pár szóban még egyszer megemlékezve, annak elintézését az illető hatóság figyelmébe ajánlhassam.

Nem kívánom ecsetelni az orvosi állomás hiányából származott számtalan bajokat, mert ezek már e helyen is többször fel voltak sorolva; de meg azért sem, mert az magától is elgondolható, hogy egy 7—8

ezer lélekkel bíró község-csoportban, mint e háromfalu, mily nagy bajok adhatják elő magukat és hány szegény ember pusztul el, vagy egész életére megnyomorodik orvosi segély hiányában, vagy talán épen valamely orvoskodó vagy kuruzsoló kezelése alatt. Igen, mert az egyszeri orvosi látogatásért 5 frt-ot adni nem áll a szegény embernek tehetségében.

Vajjon a télen is azon sok asszony közül, kik nem érhették meg az anyai szeretet örömeit, ha orvos lett volna közel, nem lehetett volna — e néhányat megmenteni? Vagy azok közül, kiket járványos torokbetegség vitt a sirba Zajzonban?! Az igaz, hogy megvolt rendelve a szolgabíróság által, hogy „mindenki gondoskodjék orvosi segélyről,” de mi haszna, hogy ha a látogatási ár nem szállított alább. És épen itt van a baj! Népünk a jelen szűk pénzeszköztel mellett alig képes az egészségben lévő családtagok eledeléről és ruházataról gondoskodni, nem hogy még ily magas ár mellett orvosi segélyhez folyamodnék. Hát még hol van az orvosság?

Ily körülmények között mit tehet a szegény nép, kinek leginkább volna szüksége és a kin leginkább volna segítve, mert csekély vagyonnal rendelkezvén: a rovatat utján kivetendő orvosi fizetés csekély része terhelné; de mit tehet, mikor sem cselekvési tere, de még szava sincs. A vagyonosabb osztály pedig, mivel a terü nagyobb része reá esnék, nem nagy hajlamot tanúsít ezen ügy iránt és talán itt volna fellelhető az előjárók tétlenségének főoka, pedig épen tőlük kellene kiindulni a mozgalomnak.

Talán segítségükre lehetek, ha ez ügyben teendő lépésekről szerény nézetemnek kifejezést adok. Szerintem az egyetlen mód ezen bajok elhárítására, mi által a népen is segíthetnénk, az volna, hogy kéretnék fel a Brassó városi tanácsa az iránt, hogy a zajzoni fürdőorvosnak, a fürdőidényre adni szokott 200 frt. fizetést engedné át ezen három falunak oly czélból, hogy azt a már megszavazott 360 frt.-hoz téve és még 40 frttal megtoldva: egy 600 frtos orvosi állomást létesítsen.

Hogy ezen átengedett 200 frt.-hoz mért szavazati joga, a választásoknál a városnak biztosíthatnék és egyszersmind a megválasztandó orvos is köteleztetnék a nyári fürdő — idény alatt, a fürdőorvosi teendőket végezni, az igen természetes és tekintve, hogy ez utóbbi kötelezettség még szép mellékjövedelemre is nyujtana kilátást: könnyitené a helyzetet.

Én erősen hiszem, hogy a városi tanács a fennjelzett alapon kérésünket méltányolva, annnyival inkább fog annak helyt adni, mivel az, a segély nagyságához mért jogokat is biztosítaná számára; más részt pedig kérelmünk sem volna minden alap nélküli, mert azon viszony, mely a város és községeink között még ma is fenáll, némi jogot is ad ezen kéréshez. Tudjuk ugyanis, hogy Brassó városa községeink malom, regále és egyéb jogait még jelenleg is élvezi: méltányos tehát, hogy e községek érdekeit is pártolja és előmozdítsa.

Ez tehát az általam legezelszerűbbnek hitt út, mely a czélhoz vezetne és a nép is meg volna kímélve újabb tehertől. Most tehát csak az előjáróság és illetve a jegyző és bírakön a sor, hogy tetteik által is bebizonyítsák, miszerint csakugyan a nép jólétén fáradoznak és érdemesek azon bizalomra, melyet az beléjük helyezett és helyez.

Emberbarát.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai számához a 26. számunkban jelzett mellékletet veszik a t. olvasók, mely — közbejött akadályok miatt késett máig.

Időjárás. Másodvirágzásnak lehet mondani a szállingó hóhelyeket, a melyek tegnap reggel óta mutatkoznak. Az idő egyszerre változott ismét hideggé.

Rendkívüli megyei közgyűlés. Brassó megye törvényhatósági bizottsága f. évi márczius hó 15-én d. u. 3 órakor, rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgya a katonai csapatkórház építése ügyében kiküldött bizottság jelentése lesz a versenytárgyalás eredményéről s a felveendő kölcsönről. Az állandó választmány f. hó 13-án d. e. 10 órakor tartja ez ügyben ülést.

Márczius 15-ét a brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyező egylete ez évben is egyszerűen, házias körben és minden tüntetés mellőzésével meg fogja ünnepelni. Az ünnepély helyiségeül sikerült a rendezőbizottságnak a magyar „Polgári kör” díszes helyiségét megnyerni, mely központi fekvésénél fogva is (Czérna-utca és Nagy-utca szeglet I. emelet) e célra különösen alkalmas. Az ünnepély esti 7 órakor veszi kezdetét. A programot két karének, két szavallal és egy alkalmi beszéd v. felolvasás képezendi. Az alkalmi beszéd tartására dr. Kádebó Ferencz ügyvéd ur ké-

retett fel; a program többi részét az ifjuság tagjai töltik ki. Az ünnepély házias jellegénél fogva külön meghívók ez alkalomra szét nem bocsátatnak; de azért a szabadság és egyenlőség eszméjéért lelkesülő minden hazafit és honleányt e helyen tisztelettel meghív a rendező ifjusági egylet.

Baleset. Szombaton este 7 órakor brassói illetőségű, 75 éves Heidel Katalint, Heidel Mihály főtávirász anyját, az ó-brassói hosszú utcában az országúton Muntean Dömötör szállítónak Orsoiu Dömötör nevű kocsisa egy nagy szállító szekérrel ügyetlensége s gyors hajtás következtében legázolta. A szegény öreg asszony hazaszállítatván, alig félóra mulva nagy kínok között meghalt. Erről bűnvádi jelentés tétetvén, a városkapitányság nevezett kocsi elfogta s átadta a büntető bíróságnak.

Ujabb betörések. Szombaton éjjel újabb betörések történtek városunkban. — Ó-brassó közepete 329 sz. alatt lakó mezőgazda, Lihr János lakásába ismeretlen tettes behatolt, magával vive kisebb-nagyobb értékű ruhaneműket, egy kettős fedelű ezüst remontoir zsebórát s más ékszereket mintegy 120 frt. értékben. — A rendőrség egyik éber tagjának, Poeschel József tizedesnek, a ki ez alkalommal újabb jelét adta, nemcsak szakképzettségének, hanem fáradhatatlan szorgalmának s nagy ügyességének, sikerült már vasárnap a tettest kinyomozni, sőt elfogni, t. i. a meglöpött nak sógorát, nagydisznói Kovács Grundbrecher Pétert a lopott tárgyakkal együtt. Az ügybuzgó rendőrtizedes egész délutánt a tolvajjal töltötte, a ki őt a Bolonya legszűkebb utcáiban ide s tova vezette — félre akarván őt vezetni, — míg végre mégis csak reáakadt a lopott tárgyakra. — Sok ily ügyes, derék rendőrt kívánnánk városunknak. — Ugyan szombaton éjjel Derestyében is történt betörés. Ismeretlen tettesek behatoltak Moarkes Juon György lakásába, hol minden ruha-, fehér- s ágyneműt s más ingóságokat összeszedve, odább állottak. — A kár itt mintegy 300 frt. A tettes még nem került hurokra.

A nyugdíjintézeti betörés tettesei nézve a „K. Közl.” f. hó 7-én ezeket írja: A brassai lopás tetteseit fogták volna el állítólag tegnap este Tordán. A város egyik zugkocsmájában két urias kinézésű fiatal ember szállt meg; ez keltett gyanút a korcsmárosban, kinek az elkövetett lopásról tudomása volt. Azonnal jelentést tett a rendőrségnek, mely a két fiatalembert letartóztatta.

Ipolyi Arnold kineveztetése nagyváradi püspökké már megtörtént s a hivatalos lap egyik közelebbi számában fog publikáltatni.

Hirtelen halál. László László dálnoki illetőségű 40 éves foglalkozás nélkül s különben is iszákos ember Szombaton este egyik ó-brassói korcsma istállójában — hova ittas állapotban ment be — halva találtatott A szesz italok nagymérvű élvezete következtében szívszélhűdést kapott. Oh, az a pálinka.

Gyilkos ostor. Kisperkáta pusztán egy fiatal béres hosszú ostorával csapkodott s véletlenül saját arcába csapott és azt megsértette. De e bajt föl sem vette, hanem tovább dolgozott. Este feté mikor a munkáról hazament, arca dagadni kezdett s merev görcsöket kapott. Orvosi segély sem tudta a görcsöket megszüntetni s a béres pár órai szenvedés után meghalt.

Rablógyilkossági kísérlet. Mint lapunknak Bécsből sürgönyzik, ismeretlen tettes az Erdberger-strassén lakó Kühnel asszonyhoz berontva, a halálra ijedt asszonyt leütötte s 4000 forintját elrabolta. A tettest a rendőrségnek ma estig nem sikerült kinyomozni.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszáknál az alábbi nyilvános bünyügyi végtárgyalások tűzettek ki: 1886. márczius 19-ére. Klutsch János ellen súlyos testisértésért; Muntyán Konstantin ellen; hivatali közegek elleni erőszakért; Bustea Konstantin ellen emberölés büntényért.

Hibaigazítás. Lapunk mult számának „Üzleti hetiszemle” rovatában a hízalt sertéseknél az ár darabonként volt véve, a mi 100 klgrammként helyett állott.

Nyílt tér*).

Kérelem a magyar kaszinó t. tagjaihoz.

Az alapszabályok értelmében az 1886. évi első félévi tagsági díj most lévén esedékessé, van szerencsém ezennel teljes tisztelettel felkérni a kaszinó tisztelt tagjait. sziveskedjenek esedékes tagdíjait nálam mielőbb befizetni s ez által a kezelést könnyíteni. A fizetések bármikor eszközölhetők lakásomon, Nagy-utca 497. szám.

Brassó, 1886. márczius 8-án.

Szele István,
a magyar kaszinó pénztárosa.

* Ezen rovat alatt megjelenteknek sem tartalma, sem alakjánt nem felelős a szerkesztőség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1773./1886. szb.

(94) 2-3.

Pályázati hirdetés.

A bolya-berethalmi járáshoz tartozó Szt.-Ivánfalva nagyközségben a jegyzői állás üresedésbe jövén, annak betöltése végett ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás 400 frt fizetés, természetbeni szabad lakás vagy ennek 50 frt. szálláspénz és 4 öl tűzifa járandósággal van összekötve.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1871. évi XVIII. t.-cz. 74. 75. §§, illetve az 1883. évi I-ső t.-cz. 6. §-ában előírt, okmányokkal felszerelt folyamodványaitak folyó évi április hó 23-án estéli 6 óráig ezen hivatalhoz, annál inkább adják be, mert a később érkezettek tekinteten kívül fognak hagyatni.

Választási határnapul folyó évi április 24-ikének d. e. 10 óráját tűzöm ki Szt.-Ivánfalva községének hivatalos helyiségeiben.

Medgyesen, 1886. márcz. 2-án.

A járás szolgabírója
Lendvay Sándor.

Szám 478./1886.

(95) 2-3

Árverési hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménésbirtok igazgatósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az 1885 évi uradalmi termésből származó 170. q. őszi buza, 1080. q. őszi rozs és 550 q. tavaszi árpa folyó évi márczius hó 19-én d. e. 9 órakor fenti igazgatóság hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján fog eladatni.

Ajánlattevők tartoznak az általuk megvenni szándékolt gabona árának megfelelő 5%-nyi összeget ajánlataikhoz csatolni és utóbbiakat legkésőbb az árverés napján reggel 8 óráig a nevezett igazgatósághoz beadni, a hol is a gabonának úgy elhelyezése mint minősége iránt bármikor tájékozást nyerhetnek.

Ménésbirtok igazgatóság.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furnirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Bécsben,
Singerstrasse
15. szám a.

PSERHOFER J.

gyógyszertára
az „Arany
birodalmi almához”.

Vértisztító labdacok,

ezelőtt „áttálas labdacok” név alatt, utóbbi alig létezik egy neve a betegségeknek, melyben e labdacok csoda-hatásukat be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, hol sok más gyógyszer hasztalanul lettek felhasználva, e labdacok segítségével számtalanul és rövid idő alatt teljes gyógyulás eredményeztetett. Egy doboz 15 labdacossal 21 kr. Egy tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr. postai szétküldéssel 1 frt 10 kr. (Egy tekercsnek kevesebb nem küldetik.)

Számtalan elismerő levelek érkeztek, melyekben e labdacok fogyasztói hálójának kifejezést adnak azért, hogy a legkülönbözőbb nehéz nyavalyákból ismét teljes egészségre jutottak. A ki csak egyszer is próbált e labdacokkal, azokat tovább ajánlja.

A sok hálanyilatkozatokból néhányat itt közlünk.

Leongang, 1883. május 15.

Igen tisztelt ur! Az ön labdacai csakugyan csodálatos módon hatnak; ezek nem olyanok, mint a más efféle feldíszített szerek, hanem csaknem minden bajban valóban segítenek. — A husvétkor megrendelt labdacokból a legtöbbet jóbarátoknak s ismerősöknek kiosztottam s ezek mindegyikénél segítettek; sőt agy személynél is, kiknél különféle bajok s gyarlóságok léteztek, ha nem is tökéletes egészséget, de jelentékeny javulást nyertek, s e labdacokat folyvást használni kívánják. Azért kérem, küldjön nekem ismét 5 csomagot. — Részemről s mindazok részéről, a kik az ön labdacai által már szerencsések voltunk egészséglünket visszanyerni, fogadja legmélyebb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Bécs-Szt.-György, 1882. febr. 16.

Tisztelt uram! Az ön piluláit nem bírom legbensőbb hálammal elegendőképp nyilatkoztatni, mert nem, ki már évek óta béklyómba szenvedtet, Isten segédelmével csak az ön vértisztító labdacai által lett gyógyítva, s ha ő még most is kényserülve van némelykor azokból néhányat bevenni, mégis egészségre.

Fagybalszam, Pscherhofer J.-től, Sok év óta fagyos tagokra s minden időt sebro mint legbiztosabb szer elismervé. — Egy kőcsög 40 kr.

Amerikai közsvénykenőcs, gyors és biztos hatású, tagadhatatlanul a legjobb szer minden közsvényes és csúszos bajok, ugymint gerinczagybántalom, tagszagadás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzúgás stb. stb. ellen. — Ára 1 frt 20 kr.

Élet-essencia, (prágai cseppek); megmontott gyomor, bántalmak ellen kitűnő házi-szer. — Egy üvegesével csak 20 krajczár.

Tannochinin kenőcs, Pscherhofer J.-től, Évek hosszú sora óta valamennyi haj-növesztő szer között orvosok által legjobbnak elismervé. — Ára egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint osztr. ért.

Hasonszenvi (hom.) mindenféle gyógyszerek készletben tartatnak.

Az itt felsorolt szereken kívül még mindazon gyógyászati különlegességek, melyek osztrák lapokban ajánlva vannak, kaphatók, ugyanis:

Alpesi növény-likör, Bernhardt W. Ottmártól.

Egy üveg 2 frt 60 kr; fél üveg 1 frt 40 kr.

Mész-vasszörp, Herbabny-től. — Egy üveg ára 1 frt 25 kr.

Schaumann gyomorsója. Egy doboz 75 kr.

Ferenczpálinka, (sósbor-szesz). — Egy üveg ára 60 krajczár.

Stájer növény-szörp. Egy üveg 88 kr.

Szem-essencia, dr. Rommershausen-tól. Egy üveg 2 frt 50 kr; félüveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Hufeland szemdohánya. — Ára egy doboznak 60 kr.

Közsvény-fluid, Kwizdától. Egy üveg 1 frt.

stb. és minden netalán raktáron nem létező czikke kívánatra pontosan és legjutányosabb áron megszereltetnek.

Küldeményezések 5 forint összegben alul postával csak az összegnek postautalványval való előleges beküldésére, — nagyobb összegeknél utánvétellel is teljesíttetnek.

olyannyira helyre van állítva, hogy most már ifjodott erővel minden teendőt végezheti. — E köszönetnyilvánítást kérem a szenvedő emberiség javára felhasználni, s egyszermind nekem meg 2 csomag pilulát és 2 darab kina-szappant küldeni. Maradok kíváncsi mély tisztelettel

Novák Alajos, főkerész.

Bécs, 1881. február 20-án.

Tekintetes ur! Azon feltétellel, hogy az ön gyógyszerel mind oly jó hatással bírnak, mint az ön híres fagybalsama, mely családomban több avult fagydagánatot gyorsan gyógyított, minden ugynevezett általános szer iránt táplált ellenszenvem mellett is eltökéltem magamat az ön vértisztító labdacai használatára, hogy ezen apró golyócskák segítségével sokévi aranyeres bajomat bombázhassam. Nem tartozkodom önnek bevallani, hogy régi bajomból négyhetit használat után tökéletesen gyógyultam, s most ismerőseim körében e labdacokat legszorgalmasabban ajánlom. Az ellen sincs semmi kifogásom, ha ön e sorokat — de nevem aláírása nélkül! — közzé teszi.

Mély tisztelettel C. v. T.

Egyetemes tisztító-szer Bullrich A. W.-től, Kitiűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, ugymint: főfájás, székülés, gyomorgörcs, gyomorhég, aranyeres bántalmak, székrekedés stb. ellen. — Egy csomag 1 frt.

Utifű-lő, egy már régi idő óta ismert, kitűnő stb. ellen. — Egy üvege 50 kr.

Egyetemes tapasz, Steudel tanártól, vágás- vagy szúrásból eredt sebekre, mindenféle nyavalyás dagánatokra és rég, időnkint feltörő dagánatokra is a lábakon; megfogott mirigydagánatokra, fájdalmas pokolvarra, sebes és gyuladt emlőkre, közsvényfolyásokra s hasonló bajoknál számtalanszor bebizonyult szer. — Egy kőcsög 50 kr.

Golyva-balszam, a golyva ellen biztos szer. — Egy üvege 40 kr.

(16) 5 12

Egy segéd,

ki a kézmű (manufaktúr) áru szaktan jártas s mindhárom országos nyelvet birja, — felvétetik

Eisenstein M.-nál,
Brassóban.

(92) 3-3.

Pontos kiszolgálás.

(90) 3-6

Zsigmond Áron fűfiszabó,

a ki 9 évig mint szabász működött t. SCHWARZE és BARTHA urak üzletében,

teljesen új szabó-üzletet

nyitott

Brassó, klastrom-utca 8. sz. alatt.

Raktáron lesznek a legújabb divatu *brünni*, *angol* s *francia szövetek*, nemkülönben a *brassóiak* is.

Kitűnő szabás, gondos munka s olcsó árak által igyekezni fog a n. é. közönség mindennemű igényeit kielégíteni, — csak kéri kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Iskola Alapítvány. Kolozsvár Központi Egyetemi Könyvtár és Fundatár pénzügyi Szekciójának. BCU Cluj Napoca

Huzás már jövő Hóban!

Kincsem 1 Sorsjegy 11 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók a „Brassó” kiadóhivatalában.